

Tytuł: Matka Boska Częstochowska
Autor, warsztat: nieznanym, częstochowski
Czas powstania: II połowa XIX wieku
Technika, materiał: olej na płótnie
Wymiary (W x S): 92,0 cm x 71,0 cm

Typowe przedstawienie wizerunku Matki Boskiej Częstochowskiej od strony kompozycyjnej. Korony Klemensa XI (1717 – 1909). Tło obrazu jest „grzebykowane”. Szaty zostały oddane jednowymiarowo, z próbą nadania im głębi, za to twarze malowane są niezwykle starannie z całą gamą światłocieni. Twarz podobna do ikony i oryginału, może wskazywać na warsztat krakowski lub jego wpływy. Korony Klemensa XI przypominające indiański pióropusz są również typowe dla XIX wiecznych ludowych transpozycji tego elementu. Bardzo duże wymiary mogą świadczyć, że oryginalnie obraz był przeznaczony do kaplicy lub bocznego ołtarza.

Matka Boska Częstochowska, zwana Czarną Madonną jest bez wątpienia najbardziej znanym polskim świętym obrazem. Od ponad 600 lat towarzyszy nam na Jasnej Górze w najważniejszych momentach historii Polski. Obraz Matki Bożej Częstochowskiej namalowany jest w typie ikonograficznym zwanym Hodegetrią. Jest to jedno z najstarszych wyobrażeń Maryi z Jezusem. Słowo „hodegetria” tłumaczone jest jako: Przewodniczka, Wskazująca Drogę. Tą drogą jest oczywiście Jezus Chrystus a celem zbawienie. Matka Boska przedstawiona jest w półpostaci, poważna i dostojna. Prawą ręką wskazuje na Syna. Chrystus, choć jest dzieckiem, nie jest przedstawiony jako budzące tliłość niemowlę ale jako młodzieniec – Emmanuel – uobecnienie Boga. Chrystus prawą rękę unosi w geście błogosławieństwa. W lewej ręce trzyma zamkniętą księgę – ewangelia. Jest to ważny symbol podkreślający, że Chrystus przynosi nowe prawo - ewangelię.